

<https://doi.org/10.31891/2415-7929-2024-32-3>

УДК: 811.161.2'373.45:33

АВРАМЕНКО Валентина

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

<https://orcid.org/0000-0003-4859-041X>

ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАПОЗИЧЕНЬ В ЕКОНОМІЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІСТОРИЧНИЙ ТА СУЧАСНИЙ ВИМІРИ

Стаття присвячена етимологічному аналізу запозичень в економічній термінології української мови, що розглядаються у взаємозв'язку історичних і сучасних тенденцій їх формування. У роботі систематизовано основні джерела походження економічних термінів, зокрема латину, грецьку, німецьку, французьку, італійську та англійську мови, і охарактеризовано їхній вплив на різні етапи становлення української термінології. Особливу увагу приділено ролі церковно-освітнього середовища, торговельних зв'язків і культурних трансформацій у процесах запозичення та адаптації термінів у добу середньовіччя і ранньомодерного періоду. Аналізовано специфіку формування економічної термінології в радянський період, коли значний вплив мала російська мова, яка була основним посередником у засвоєнні термінів західного походження. Окреслено наслідки цього впливу для термінологічної системи української мови, зокрема калькування та семантичні зміщення. На сучасному етапі розвитку мови наголошено на провідній ролі англійської мови, яка через глобалізаційні процеси стала ключовим джерелом запозичень, що інтегруються у сферу бізнесу, фінансів і технологій. Висвітлено механізми адаптації англіцизмів до української мовної системи, їхню функціональну значущість та вплив на динаміку економічного дискурсу. Результати дослідження розкривають багатшаровість і полісистемність формування економічної термінології української мови, що зумовлена постійною взаємодією з іншими мовами та культурними традиціями. У статті також підкреслюється здатність української мови до інтеграції запозичених елементів без втрати національної ідентичності, що свідчить про її лексичну гнучкість та адаптивність в умовах глобалізації.

Ключові слова: адаптація, економічний дискурс, лексикон, семантика, термін.

AVRAMENKO Valentyna

Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University

ETYMOLOGICAL ANALYSIS OF BORROWINGS IN THE ECONOMIC TERMINOLOGY OF THE UKRAINIAN LANGUAGE: HISTORICAL AND MODERN DIMENSIONS

The article is devoted to the etymological analysis of borrowings in the economic terminology of the Ukrainian language, which are considered in the context of historical and modern trends in their formation. The paper systematizes the main sources of economic terms, including Latin, Greek, German, French, Italian and English, and characterizes their influence on different stages of the formation of Ukrainian terminology. Particular attention is paid to the role of the church-educational environment, trade relations, and cultural transformations in the processes of borrowing and adapting terms in the Middle Ages and early modern period. The author analyzes the specifics of the formation of economic terminology in the Soviet period, when the Russian language had a significant influence, being the main mediator in the assimilation of terms of Western origin. The consequences of this influence on the terminological system of the Ukrainian language, in particular, calques and semantic shifts, are outlined. At the current stage of language development, the author emphasizes the leading role of English, which, due to globalization processes, has become a key source of borrowing that is being integrated into business, finance, and technology. The article highlights the mechanisms of adaptation of anglicisms to the Ukrainian language system, their functional significance and influence on the dynamics of economic discourse. The results of the study reveal the multilayered and polysystemic nature of the formation of economic terminology in the Ukrainian language, which is due to the constant interaction with other languages and cultural traditions. The article also emphasizes the ability of the Ukrainian language to integrate borrowed elements without losing its national identity, which testifies to its lexical flexibility and adaptability in the context of globalization.

Key words: adaptation, economic discourse, lexicon, semantics, term.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Запозичення в економічній термінології української мови є однією з фундаментальних задач сучасної лінгвістики, оскільки вона безпосередньо пов'язана із збереженням мовної ідентичності та забезпеченням ефективної комунікації в умовах глобалізації. У сучасному світі, де економічна діяльність є невід'ємною частиною міжнародних інтеграційних процесів, економічна термінологія виконує не лише інструментальну, а й соціокультурну функцію. Проблематика дослідження полягає у тому, що інтенсивне проникнення іншомовних запозичень, зокрема англіцизмів, часто здійснюється без належної адаптації до мовної системи української мови, що ускладнює її стандартизацію та функціональність у професійному дискурсі.

Актуальність цієї проблеми зумовлена необхідністю розбудови української мови як державної, що передбачає її унормування для забезпечення конкурентоспроможності у глобалізованому науково-професійному середовищі. Серед основних наукових завдань є визначення закономірностей запозичення, адаптації та інтеграції іншомовних термінів у структуру української економічної лексики. Практичний аспект цієї проблеми полягає у створенні гармонізованої та доступної термінологічної бази, яка забезпечить ефективну професійну комунікацію в межах економічної діяльності.

Таким чином, дослідження запозичень в економічній термінології української мови є не лише теоретично значущим, але й виконує важливу прикладну функцію, сприяючи мовному розвитку в умовах викликів сьогодення. Вирішення цієї проблеми є надзвичайно важливим для гармонізації української термінології з міжнародними стандартами, що дозволить зміцнити позиції української мови у науково-економічному дискурсі та забезпечити її повноцінне функціонування у сучасному комунікативному просторі.

Аналіз досліджень та публікацій

Теоретико-методологічним підґрунтям нашого дослідження слугували праці, які охоплюють широкий спектр питань: від етимології та структури до функціонування термінів у різних контекстах. Вітчизняні науковці В. Авраменко та Н. Цимбал [1] аналізують структурно-семантичні особливості української економічної термінології, підкреслюючи її функціональну багатогранність. Зі свого боку, Л. Архипенко [2] зосереджується на термінологічній лексиці в економічному дискурсі, досліджуючи матеріали інтернет-видання «Економічна правда» для виявлення мовних тенденцій. Етимологічний аспект представлений у працях М. Войчука [3], який аналізує поняття «економічна інклюзія» у контексті циклічного розвитку економіки, та М. Полегеньки [4], що досліджує етимологію терміна «інновації» як категорії економічної науки. Особливу увагу приділено специфіці іншомовних запозичень. В. Воскобойник і Я. Тагільцева [5] досліджують переклад англійських афіксальних економічних термінів українською, а Ю. Ейсмонт [6] аналізує динаміку іншомовних запозичень на сторінках українських журналів. Скорочені термінологічні одиниці та їхні характеристики розглядаються у роботі І. Шелепкової [7], тоді як О. Слюсаренко [8] акцентує на проблемі взаємозв'язку між загальною та спеціалізованою лексикою. Питання формування терміносистеми економічної науки досліджують С. Панчишин та І. Грабинська [9], пропонуючи аналіз розвитку вітчизняної термінології фундаментальної економіки.

Аналізовані праці створюють базу для системного аналізу української економічної термінології, зокрема її походження, адаптації, перекладу та функціонування в сучасному дискурсі.

Формулювання цілей статті

Мета статті полягає в здійсненні етимологічного аналізу запозичень в економічній термінології української мови, з урахуванням їхніх історичних джерел і сучасних тенденцій функціонування.

Виклад основного матеріалу

Початок будь-якого наукового дослідження неминуче вимагає чіткого визначення ключових дефініцій, які слугують основним інструментарієм для опрацювання як теоретико-методологічних засад, так і практичних аспектів досліджуваної проблематики. Термінологія, як сукупність спеціалізованих мовних одиниць, виконує надзвичайно важливу роль у забезпеченні структурованості, точності й однозначності наукових розвідок [2; 5; 6]. Як зазначають науковці, вона є не лише засобом передачі знань, але й ключовим елементом формування та розвитку конкретних галузей знання [1; 4]. Економічна термінологія, будучи складовою загальної термінології, посідає важливе місце у професійному мовленні, адже забезпечує чітке вираження понять, пов'язаних із фінансовими, комерційними та виробничими процесами [7, с. 198]. Її формування відбувається під впливом різних соціальних, економічних і культурних чинників, а також у процесі інтенсивної інтеграції у світовий інформаційний простір. У цьому контексті особливе значення має дослідження запозичень в економічній термінології, оскільки вони не лише збагачують лексичний ресурс мови, а й відображають глобалізаційні тенденції.

Таким чином, чітко визначена термінологія, зокрема в галузі економіки, постає основою для ефективного наукового аналізу, гармонізації понять у різних мовах і сприяє оптимізації комунікації у професійних та академічних середовищах.

Очевидно, що етимологічний аналіз запозичень в економічній термінології української мови є важливим аспектом дослідження мовних процесів, оскільки дозволяє виявити як історичні джерела окремих лексичних одиниць, так і сучасні тенденції їхнього функціонування. Зокрема, варто зазначити, що розвиток економічної термінології української мови перебуває під постійним впливом зовнішніх культурних та соціально-економічних чинників. З огляду на це, запозичення з інших мов відіграють одну з ключових ролей, що, зі свого боку, підкреслює багатоплановий характер мовної системи.

Історично склалося так, що перші запозичення в економічній сфері прийшли з латини та грецької мови. З етимологічного погляду ці економічні терміни є важливими свідченнями розвитку мов і культур. Наприклад, слово «монета» походить від латинського *moneta*, що спершу означало «монетний двір» і було пов'язане з храмом Юнони Монети. З часом його значення звузилося до позначення грошових одиниць. Латинське *capitalis*, що походить від слова *caput* («голова»), спочатку використовувалося для позначення головного майна або статків. У сучасній термінології це слово стало основою для понять, пов'язаних із фінансовими ресурсами, такими як «капітал». На нашу думку, етимологічно цікавим є термін «баланс», який походить від латинського *bi-lancia* («подвійна чаша терезів»). Його первісне значення зберігається у метафоричному розумінні фінансового балансу, що передбачає рівновагу між доходами та витратами. Від латинського слова *dividendum* («те, що підлягає розподілу») походить термін «дивіденд», що позначає частку

прибутку, розподілену між акціонерами. А слово «*інвестиція*» – від латинського *investire* («*вкладати*») – відображає процес вкладання капіталу у проекти з метою отримання прибутку. Схожий шлях пройшло слово *depositum* («*збереження*»), яке в римському праві означало «*довірене майно*». Сьогодні цей термін використовується для позначення банківських депозитів. Інший приклад – грецьке слово *oikonomia* (*oikonomia*), яке первісно означало «*управління домою*» (від *oikos* – «*дім*») і *nomos* – «*закон*»). У сучасній лексиці це поняття еволюціонувало до широкого значення «*економіка*» як науки, що охоплює різноманітні аспекти господарської діяльності.

Таким чином, етимологічний аналіз демонструє, як ці слова, адаптуючись до різних мов і культур, зберігали свою морфологічну структуру та основне значення, водночас набуваючи нових семантичних відтінків. Вони пройшли довгий шлях – від вузького вжитку в церковно-освітньому чи торговельному середовищі до інтеграції в сучасну економічну термінологію, що підкреслює роль латини та грецької мови як джерела професійної лексики та їхній внесок у формування сучасного економічного дискурсу.

У процесі індустріалізації XIX ст. ключовими джерелами запозичень стали європейські мови, що сприяло розширенню економічного дискурсу. Наприклад, термін «*банк*» походить від італійського *banco*, що означало «*лавка*» або «*стіл*», за яким проводили фінансові операції. Слово «*акція*» запозичено з французької *action* («*дія*»), що пов'язує його з активною участю у капіталі компанії, а «*премія*» походить від французького *prime* («*нагорода*»), що підкреслює заохочувальну функцію цього поняття. Французьке *fond* («*основа*») стало основою для терміна «*фонд*», який відображає його сутність як фінансового ресурсу. Німецьке слово *börse* («*гаманець*») дало українській мові термін «*біржа*», що відображає функцію цього інституту як місця, де обмінюються фінансові активи.

Аналізовані терміни не лише зберегли свої етимологічні корені, а й адаптувалися до особливостей української мови, що забезпечило їхнє органічне включення до економічного лексикону. Їхнє поширення пов'язане з розвитком міжнародної торгівлі, фінансових інституцій та економічних відносин. Таким чином, ці приклади не лише відображають культурно-економічні контакти між Україною та європейськими країнами, але й підкреслюють еволюцію української економічної термінології, яка розвивалася у відповідь на нові виклики часу.

Етимологічний аналіз економічної термінології, що формувалася в радянський період, демонструє значний вплив російської мови, яка стала посередником у запозиченні та адаптації західноєвропейських термінів. Цей процес часто супроводжувався калькуванням, тобто буквальним перекладом або адаптацією термінів з європейських мов через російське мовне середовище. Семантичні зміщення виникали внаслідок калькування термінів з російської мови, коли оригінальне значення слова з латинської, французької чи іншої мови могло змінюватися або доповнюватися під впливом особливостей російського контексту. Наприклад, слово «*план*», яке в українську мову потрапило з російської, має латинське походження (*planum* – «*плоский, рівний*»). У сучасному економічному значенні воно символізує систематичний підхід до управління ресурсами. Термін «*соціалізм*» також був засвоєний через російське *социализм*, що походить від латинського *socialis* («*суспільний*»), підкреслюючи суспільний характер економічного та політичного устрою.

Слово «*прогрес*» прийшло через російське *прогресс*, що має латинський корінь *progressus* («*просування вперед*»), і стало символом розвитку суспільства та економіки. Аналогічно, «*норми*» були запозичені через російське *норма*, яке походить від латинського *norma* («*правило*»), і в економічному контексті набули значення встановлених стандартів чи вимог. Термін «*бюджет*» прийшов з французького *budget* («*гаманець*») через російське *бюджет*, відображаючи концепцію управління фінансовими ресурсами.

Наведені приклади демонструють, як економічна лексика в радянський період адаптувалася до політичних і мовних реалій, а етимологічний аналіз цих термінів дозволяє побачити, як мовні впливи поєднувалися із соціально-економічними трансформаціями, формуючи характерну для того часу термінологічну систему. Варто підкреслити, що такі процеси не лише впливали на розвиток української економічної термінології, а й спричинили певну маргіналізацію автентичних українських термінів, які поступово втрачали своє поширення в офіційному дискурсі. Наприклад, питомі слова на кшталт «*замір*» (замість «*план*») чи «*громадянство*» (замість «*соціалізм*») були витіснені з вжитку на користь російських запозичень. З огляду на це, можна зробити висновок, що в радянську добу економічна лексика української мови зазнала значного впливу русифікації, що призвело до розбалансування її структури, зменшення питомого українського лексичного ресурсу та ускладнення процесів подальшої термінологічної гармонізації.

На сучасному етапі розвитку економічної термінології української мови спостерігається значний вплив англійської мови, що зумовлено глобалізацією, домінуванням англійської в міжнародних бізнес-комунікаціях та технологічним прогресом. Англіцизми, які все частіше використовуються у професійному дискурсі, відображають сучасні економічні реалії та адаптуються до української мовної системи.

Наприклад, слово «*маркетинг*» походить від англійського *marketing* і означає сукупність заходів, спрямованих на дослідження та організацію ринку. Як можливий український відповідник пропонується термін «*ринкознавство*», який, хоча і менш поширений, точно передає зміст. Термін «*менеджмент*», запозичений з англійського *management*, у перекладі означає «*управління*» або «*керування*», і хоча відповідники існують, запозичене слово стало домінантним у вжитку через його універсальність. Поняття «*стартап*» (англ. *startup*) позначає новостворене підприємство, що орієнтується на інновації, і є яскравим

прикладом інтеграції англійської термінології без повного українського аналога. Серед інших популярних англіцизмів можна відзначити «аутсорсинг» (англ. *outsourcing*), що означає передачу певних функцій або послуг зовнішнім виконавцям, та «бренд» (англ. *brand*), який у перекладі може бути замінений терміном «торгова марка», але часто використовується в оригінальній формі завдяки міжнародній поширеності. Термін «дедлайн» (англ. *deadline*) став звичним у професійній лексиці для позначення граничного терміну виконання завдання, а «франчайзинг» (англ. *franchising*) інтегрувався в українську мову як «франшиза», яка позначає систему ліцензійного бізнесу.

Аналізовані запозичення відображають не лише зростаючий вплив англійської мови, але й трансформації економічного дискурсу, пов'язані з новими бізнес-практиками та процесами. Вони забезпечують швидку адаптацію української мови до глобальних змін, дозволяючи їй відповідати сучасним потребам професійного спілкування. Етимологічний аналіз таких термінів показує, як англіцизми зберігають свої вихідні значення, одночасно органічно інтегруючись в українське мовне середовище.

Водночас слід зазначити, що процес адаптації англіцизмів до фонетико-морфологічних норм української мови супроводжується певними труднощами. Зокрема, багато термінів запозичуються без глибокого аналізу їх відповідності українському мовному середовищу, що може призводити до неоднозначного тлумачення та плутанини у професійному спілкуванні. Наприклад, термін «аутсорсинг» використовують у різних контекстах, не завжди зважаючи на його точне значення, тоді як можливий відповідник «зовнішнє обслуговування» міг би забезпечити більшу точність. Подібна ситуація спостерігається з терміном «маркетинг», який поряд із запозиченою формою використовується у варіантах «ринкові стратегії» чи «ринкова діяльність».

Актуальним залишається питання унормування англіцизмів у складі української економічної термінології. Розробка єдиних стандартів використання таких термінів, урахування їхніх українських відповідників, а також сприяння популяризації автентичної української термінології є важливими завданнями для подальшого розвитку мови. Наприклад, для терміна «бренд» цілком доцільно використовувати «торгова марка», що одночасно забезпечує зрозумілість і точність. Лише за умов належного впровадження англіцизмів та активного пошуку українських відповідників можна досягти термінологічної гармонії, що сприятиме ефективній професійній комунікації та зміцненню позицій української мови у світовому економічному середовищі.

З огляду на викладене, можна зробити висновок, що запозичення в економічній термінології української мови відображають як історичні впливи, так і сучасні тенденції мовного розвитку. Це дозволяє розглядати економічну лексику як відкрите, динамічне явище, що інтегрує міжнародний досвід, зберігаючи при цьому національну ідентичність. Зазначені процеси актуалізують необхідність подальшого дослідження мовних запозичень у контексті гармонізації термінології та розвитку української мови у сучасному світі.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

Запозичення в економічній термінології української мови є важливим компонентом її мовної системи, який суттєво впливає на формування сучасного термінологічного апарату. Аналіз історичних джерел свідчить про вагомий вплив латинських, грецьких, німецьких і французьких запозичень на становлення економічної лексики, що відбувалося у різні етапи історичного розвитку. Сьогодні домінуючим джерелом іншомовних запозичень є англійська мова, що пояснюється її статусом міжнародної мови у сфері бізнесу, фінансів і технологій. Разом із тим надмірне використання англіцизмів без належної адаптації до української мовної системи створює ризики розбалансування термінологічної системи, втрати національної ідентичності та ускладнення процесів стандартизації термінів.

Серед основних висновків слід наголосити на необхідності гармонізації термінологічного апарату шляхом уніфікації запозичених термінів відповідно до фонетичних, граматичних і стилістичних норм української мови. Водночас доцільним є збереження та розвиток власних термінологічних ресурсів, що сприятиме посиленню мовної ідентичності та забезпеченню конкурентоспроможності української мови в умовах світового науково-професійного простору.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо в детальному аналізі впливу англіцизмів на професійний економічний дискурс, а також в дослідженні механізмів їхньої адаптації в українській мові. Особливо актуальним є створення спеціалізованих словників і термінологічних баз, що враховуватимуть сучасні світові тенденції та сприятимуть гармонізації української економічної термінології із міжнародними стандартами. Такі дослідження мають стати підґрунтям для підвищення статусу української мови як державної, її функціональної повноти та інтеграції у глобальний науковий та економічний дискурс.

Література

1. Авраменко В. І., Цимбал Н. А. Власне українська економічна термінологія: структура, семантика, функції. Закарпатські філологічні студії. 2023. Т. 28, № 1. С. 9-13.
2. Архипенко Л. М. Термінологічна лексика в економічному дискурсі (на матеріалі інтернет-видання «Економічна правда»). Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія «Філологія. Соціальні комунікації». 2020. Т. 31(70), № 2, ч. 1. С. 112-118.

3. Войчук М. В. Етимологія поняття «економічна інклюдія» в контексті циклічного розвитку економіки. Інноваційна економіка. 2021. № 3/4. С. 28-33.
4. Полегенька М. А. Етимологія терміну «інновації» як економічної категорії. Агросвіт. 2016. № 21. С. 57-61.
5. Воскобойник В. І., Тагільцева Я. М. Особливості перекладу англійських афіксальних економічних термінів українською мовою. Закарпатські філологічні студії. 2022. Вип. 22, т. 2. С. 148-153.
6. Ейсмонт Ю. Економічна термінологія на сторінках УРЖ «Джерело»: специфіка та динаміка іншомовних запозичень. Вісник Книжкової палати. 2015. № 9. С. 49-51.
7. Шелепкова І. М. Деякі аспекти дослідження скорочених термінологічних одиниць в економічній сфері. Закарпатські філологічні студії. 2022. Т. 25, № 1. С. 196-201.
8. Слюсаренко О. В. Проблема зв'язку загальнонавчальної лексики зі спеціальною. Вісник Запорізького національного університету. 2017. № 2. С. 180-185.
9. Панчишин С., Грабинська І. Про вітчизняну терміносистему фундаментальної економічної науки. Економічна теорія. 2020. № 2. С. 99-115.

References

1. Avramenko, V. I., Tsymbal, N. A. (2023). Vlasne ukrainska ekonomichna terminolohiia: ctruktura, semantyka, funktsii [Ukrainian economic terminology: structure, semantics, functions]. Zakarpatski filolohichni studii – Transcarpathian philological studies, 28(1), 9-13 [in Ukrainian]
2. Arkhynenko, L. M. (2020). Terminolohichna leksyka v ekonomichnomu dyskursi (na materialii internet-vydannia «Ekonomichna pravda») [Terminological vocabulary in economic discourse (based on the material of the online publication “Economic Truth”). Vcheni zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Seriiia «Filolohiia. Sotsialni komunikatsii» – Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series “Philology. Social Communications”, 31(70), 2(1), 112-118 [in Ukrainian]
3. Voichuk, M. V. (2021). Etymolohiia poniattia «ekonomichna inkluziia» v konteksti tsyklichnoho rozvytku ekonomiky [Etymology of the concept of “economic inclusion” in the context of cyclical economic development]. Innovatsiina ekonomika – Innovative economy, 3/4, 28-33 [in Ukrainian]
4. Polehenka, M. A. (2016). Etymolohiia terminu «innovatsii» yak ekonomichnoi katehorii [Etymology of the term “innovation” as an economic category]. Ahrosvit – Agrosvit, 21, 57-61 [in Ukrainian]
5. Voskoboynyk, V. I., Tahiltseva, Ya. M. (2022). Osoblyvosti perekladu anhliiskykh afiksalnykh ekonomichnykh terminiv ukrainskoiu movoiu [Features of translation of English affixed economic terms into Ukrainian]. Zakarpatski filolohichni studii – Transcarpathian philological studies, 22(2), 148-153 [in Ukrainian]
6. Eismont, Yu. (2015). Ekonomichna terminolohiia na storinkakh URZh «Dzherelo»: spetsyfika ta dynamika inshomovnykh zapozychen [Economic terminology on the pages of the URJ “Dzherelo”: specificity and dynamics of foreign language borrowings]. Visnyk Knyzhkovoii palaty – Bulletin of the Book Chamber, 9, 49-51 [in Ukrainian]
7. Shelepko, I. M. (2022). Deiaki aspekty doslidzhennia skorochenykh terminolohichnykh odynyts v ekonomichnii sferi [Some aspects of the study of abbreviated terminological units in the economic sphere]. Zakarpatski filolohichni studii – Transcarpathian philological studies, 25(1), 196-201 [in Ukrainian]
8. Sliusarenko, O. V. (2017). Problema zviazku zahalnovzhyvanoii leksyky zi spetsialnoiu [The problem of connection of commonly used vocabulary with special vocabulary]. Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Zaporizhzhia National University, 2, 180-185 [in Ukrainian]
9. Panchyshyn, S., Hrabynska, I. (2020). Pro vitchyznianu terminosystemu fundamentalnoi ekonomichnoi nauky [On the national terminology system of fundamental economic science]. Ekonomichna teoriia – Economic theory, 2, 99-115 [in Ukrainian]